

Adószám: 21812284-2-42

Cégjegyzékszám. 01-09-917857

ÚJ SZÍNHÁZ NONPROFIT KFT.
1061 Budapest, Paulay Ede u. 35.

ÜZLETI JELENTÉS

2018.

Budapest, 2019. február 28.

Dörner György
ügyvezető igazgató

A társaság üzletmenetének alakulása

A Társaságot 2003. szeptember 22.-én 668/2003. (IV.24.) Főv. Kgy. sz. határozatával alapította Budapest Főváros Önkormányzata. A Társaság 100%-os tulajdonosa az alapító.

Az Új Színház Nonprofit Kft. 2018. évben a gazdálkodásáról a számviteli törvénynek és a kapcsolódó jogszabályoknak megfelelően készítette el az éves beszámolóját. A mérlegfőösszeg 221.993 eFt, a jegyzett tőke 3.000 eFt.

A Társaság 378.100 eFt állami támogatást használt fel működési és művészeti tevékenységre.. A színház csak pénzbeli költségvetési támogatásban részesült.

A Társaság a 2018. üzleti évben 77.793 eFt. TAO támogatást gyűjtött be, melyet működési költségekre fordítottunk.

A Társaság ügyvezetője Dörner György, akit Budapest Főváros Közgyűlése 2022. január 31-ig nevezett ki a tisztségre.

A Társaság Felügyelő Bizottságának tagjait Budapest Főváros Önkormányzatának közgyűlése jelölte ki Lőrincz Edina, Mácsik András és Miseje Balázs személyében.

A Társaság könyvvizsgálója Miszori Ildikó bejegyzett könyvvizsgáló.

A Társaság közhasznú főtevékenysége az előadó-művészet. Főtevékenysége mellett a Társaság működése során előadó-művészet kiegészítő tevékenységet is végez közhasznú tevékenység keretében. A Társaság az Alapító okirat értelmében a közhasznú tevékenysége mellett vállalkozási tevékenységet is végezhet. A 2018. üzleti évben a Társaság élt ezzel a lehetőséggel.

Az üzleti évben az előadások látogatottsága átlagosan 93,7%. A saját előadások száma a két játszóhelyen 261 db. A Társaság teljesítette a fenntartói megállapodásban foglalt közhasznú tevékenységével kapcsolatos kötelezettségeit, illetve teljesítette az előadó-művészeti törvény változásából adódó minősítési követelményeket.

A mérleg fordulónap után bekövetkezett lényeges események

A fordulónap után lényeges esemény nem történt.

Kutatás, fejlesztés

A társaság nem folytatott kutatási, fejlesztési tevékenységet a 2018-os üzleti évben és ezt a jövőben sem tervezi.

Telephely bemutatása

A telephelyek az elmúlt évek során nem változott: 1061 Budapest, Paulay Ede utca 35.

Foglalkoztatáspolitikai

A 2018. évben az átlagos statisztikai állományi létszám 73 fő.

Környezetvédelemmel kapcsolatos tevékenység

A környezetvédelmi intézkedésekkel kapcsolatban, színházunk továbbra is különös figyelmet fordít a környezetterhelő hulladékok elkülönített és szakszerű kezelésére és megsemmisítésére (pl.: fénycsövek, elemek, bontott díszletek megsemmisítése), továbbá 2011-ben bevezetett vízadagoló automaták használatával a védőital biztosítása során keletkező pet-palack hulladék mennyiségét jelentős mértékben redukáltuk.

A Társaságnak nem keletkezett környezeti károkozásból származó kártérítési kötelezettsége az üzleti évben.

Pénzügyi instrumentumok

A Társaság mérlegén kívüli kötelezettségekkel nem rendelkezik. Nem áll fenn olyan hosszú, illetve rövid lejáratú, a mérlegben ki nem mutatott pénzügyi kötelezettség, felelősségvállalás, amely a vállalkozás pénzügyi helyzetét jelentősen befolyásolná. A Társaság nem rendelkezik befektetési vagy forgatási célú értékpapírokkal, valamint származékos ügyleteket sem bonyolít.

Szakmai beszámoló

Szakmai beszámoló 2018

A 2018-as év az Újszínház számára ismét a műfaji sokszínűség, a közönség minél több korcsoportjának megszólítása és a magyar nemzeti és lelki értékek felfedezése és népszerűsítése jegyében telt. A csak magyar szerzőjű darabokat játszó színházunk olyan témákat keresett, melyek elgondolkodtatóak, szórakoztatóak, nevelnek (színházra, kultúrára, érzékenységre, gondolkodásra fogékonyra tesznek), irodalmilag magas színvonalúak, látványvilágukban és ötletgazdagságukban meghatározó színházi élményt nyújtanak. Így került a repertoárba történelmi dráma, mely szerényen csak színműnek titulálja magát, keser-édes kortárs tragikomédia, franciás vígjáték és családi zenés vígjáték, amely egy jól ismert mese.

A 2018-as évet Herczeg Ferenc grandiózus történelmi látomásával kezdtük, a Bizánc című színművel. Herczeg Ferenc munkássága meghatározó jelentőségű a magyar irodalomban, nyelvi szépségét, történelmi tisztánlátását most fedezik fel újra a színházak és az irodalomtörténet. Ezután kortárs magyar drámát köszönthettünk a Bubik István Stúdiószínpadon Kulcsár Lajos tollából. A két nyugállományba vonult színésznő édes-bús történetét élvezhettük, izgulhattuk végig, hiszen a krimiszerűen kibomló történet újabb és újabb meglepetései, érzelmi váltásai a színésznők irigyelt világába repít bennünket. (A Bizáncról és a zserbótangóról bővebben a Keresztény Színházi Fesztivált taglaló részben írunk.)

A nyári szünet után egy sikeres vígjátékkal nyitotta újra kapuit a teátrum. Tersánszky Józsi Jenő neve nem ismeretlen már az Újszínház közönsége számára (Kakuk Marci című darabját már játszottuk). A kegyelmesasszony portréja egy izzig-vérig franciás vaudville, olyan vígjáték, amelyben a rendezés karakteres és fegyelmezett játékmódot ír elő, úgy, hogy a némafilmek technikáját használva egyfajta „visszajátszást” alkalmaz. A történet egy pontján a cselekménysort megállítja és visszajátssza az elmúlt eseményeket, mintegy megmagyarázva, mi történt és miért a megállítási pontig.

Decemberben a családoknak kedvezve Csukás István jól ismert meséjét A Nagy Ho-ho-ho-horgász színpadi változatát mutattuk be (A Nagy Ho-ho-ho-horgász télenyáron címmel). A darab eredetije a felnőttek számára is alapélmény. Az általános iskolások számára kötelező és ajánlott olvasmány Csukás István. Minden műve kortalan, játékos és olyan ismerős helyzetek és figurák bújnak elő sorai közül, melyekre azt mondjuk, hogy ez igazán magyar! Az irónia mellett mindig szól a szeretet és az elfogadás hangján, ezért olyan kedves, ezért annyira szerethető. A gyermek- és ifjúsági irodalom egyik legértékesebb alkotója.

A nagyszámú repertoárunkba a 2018-as évadban **négy bemutató** is fért, a minden évben szokásos **Keresztény Színházi Fesztivál** több mint egy hetes programsora és két **kiállítás** is a bemutatókhoz kapcsolódóan. Az egyik Tersánszky Józsi Jenőt a másik Csukás Istvánt mutatja be. Életük és munkásságuk több olyan emlékezetes pillanata, mosolygató eseménye sejtett fel, képekben és szövegben, melyet a két előadáshoz kötődően az ismertet terjesztés vágya és az irántuk való érdeklődésből és szeretetből szerkesztettünk. Így a nézők a szünetben közelebb kerülhettek a művek keletkezéséhez, a szerzők világlátásához.

Kiemelt fontosságúnak tartjuk, hogy minden évben csatlakozzunk a **Színházak Éjszakája** rendezvénysorozathoz. Büszkék vagyunk arra, hogy a belváros szívében, sok színházzal körülvéve, mindig vannak visszatérő látogatóink. Most is többen megjegyezték, hogy izgalmas programot állítottunk össze és milyen jól érzik magukat nálunk. Nem csoda, hiszen már az előcsarnokban szeretettel fogadják ismert színészek őket. Gregor Bernadett, Jánosi Dávid, Nagy Zoltán (aki idén lett Aase-díjas), Tóth Tamás -, csak hogy néhány nevet említsük, - vezették a kulissza-járást, mesélve a színház történetéről, átadva a szót a háttér munkásoknak, műszakiaknak. Utána csocsózás, sakkparti és társasjátékozás következett a társulat művészeivel. Volt nyílt felújító próba és beszélgetés a Zserbótangóból (a friss Kossuth-díjas színészpárossal: Tordai Terivel és Esztergályos Cecíliával, valamint Bordán Irénnel). Részt vehettek az érdeklődők A Nagy Ho-ho-ho-horgász előzetesen Csukás Istvánnal, Incze Józseffel és Papp Csabával /Horgász és Főkukac/ valamint Kökényessy Ági színész-rendezővel. A közönség megtanulhatta a Horgászindulót (Pethő Zsolt és Csukás István szerzeményét). Az estet egy nagyszínpadi koncert zárta Török Ádám és barátai zenéltek.

V. Keresztény Színházi Fesztivál

2018. április 6-13. Újszínház

A Budapesti Tavaszi Fesztivál rendezvénye

Az V. Keresztény Színházi Fesztivál egyházi védnöke: **Pajor András** – a Keresztény Kulturális Akadémia elnöke, világi védnöke: **Semjén Zsolt** – Magyarország miniszterelnök-helyettese

Az V. Keresztény Színházi Fesztivál ismét csupa újdonságot hozott. Először is akkreditációt nyertünk a Fesztiválszövetség jegyzett fesztiváljai sorába. Nóvum, hogy idén csatlakoztunk a Budapesti Tavaszi Fesztivál programjaihoz, így a tervezett karácsony és húsvét közötti időpontot visszaállítottuk a húsvét és pünkösd közöttire. Öröm, hogy így is nagy keresztény vallásos ünnepek közé került, jelen esetben a legnagyobbak ölelik körül (karácsony és húsvét).

Újdonság, hogy abban a megtiszteltetésben volt részünk, hogy elfogadta meghívásunkat a Kossuth-díjas grafikus- és festőművész **Somogyi Győző**. Híres „Király-sorozatát” a Magyar Művészeti Akadémia kezeli, tőlük kaptuk kölcsön szakrális rendezvénysorozatunk idejére a méltán híres alkotásgyűjteményt, mely 54 táblaképből áll. A fesztivál teljes ideje alatt gyönyörködhettünk szent magyar királyaink egyedi és szemkápráztató portréiban.

2018 a Családok Éve a katolikus naptár szerint. A család most fokozott fontossággal bír. A társadalom alapegysége a szülőkből és gyermekeikből álló közösség. Ha ez az egység jól működik, az egész társadalom javítható, gyógyítható vagy egyszerűen csak jó úton jár. Az V. Keresztény Fesztivál is témái között szerepeltette a Családok Évének célkitűzéseit. **Böjte Csaba** a családi szeretet és összetartozás fontosságáról beszélt, a nagyszalontai gyermekotthon kis lakói szerelmes versekből összeállított

Petőfi-műsort hoztak. Szájukból még igazabban és még meghatóbban szólt, hogy összetartozni és családdá formálódni milyen elengedhetetlen. A **Legyetek jók, ha tudtok** című egeri előadás, a többször megkísértett majd el is veszejtett kis árvagyerek, Cirifischio példázatában és Néri Szent Fülöp figurájában, mintha a mai Bőjte Csabát vélnénk felfedezni.

A családok összetartásának alapja a jó férj és feleség kapcsolat. Pontius Pilátus, aki Jézus Krisztus elítélőjeként híresült el, a törvénykezés embere. Egy erős bíró oldalán is egy erős asszony áll. A Pilátus éjszakája című Fazekas István dráma az ítélet előestéjén játszódik. Vajon a házastársi odaadás megjelenik-e a történelmi fontosságú döntésben? A krimiszerűen felsejlő történetből kiderül, hogy Pilátus nem dönthetett másként.

Ha lehet mondani e kérdéskörben az ókori példázat pár-darabja a Babits Mihály életéről és **Jónás könyvéről** szóló előadás, **Török Sophie tolmácsolásában**. Babits, a gégeműtét után hang nélkül marad. Milyen gyönyörű allegória a megnémított költő, aki a világért, az igazságért és a háború ellen kiált! Helyette felesége, Tanner Ilona, aki maga is irodalmi babérokra tör, mondja el a költő érzéseit, mesél a kettejük életéről, vall, néha szavak nélkül az ő hitvesi alázatáról és szavalja a reményvesztett és szenvedő költő helyett Jónás könyvét és benne Jónás imáját. Kaj Ádám megrendítő gondoskodással és pontossággal rendezte meg és írja le a két világégés között nemzetéért aggódó költő agóniáját.

Szintén egy családról mesél **Verebes Ernő: Gerendák** című előadása. A szélmalomot templommá alakítják át az Alföldön, mivel búzaörlési funkciója megszűnik. Jósika, a szélmolnár szeretne családjával a malomban maradni más munka híján. A kétes előéletű, részeges plébános, Jósikában több templomba való affinitást tapasztal, mint saját sekrestyésében. Az előadást a nagybőjt szelleme hatotta át, kicsit kitoltuk az áhítatot így Húsvét után, mert az ünnepkör egyházi dalai kísérték végig a történetet, amelyben a dolgok, mint lisztből szentlélekké, malomból a templommá lényegültek át. Az előadást Rideg Zsófia rendezte a Kárpátalja Megyei Drámai Magyar Színház Társulatával.

Hogy minden európai nemzet egy hangon rezonál, nem is hirdeti senki jobban, mint a **Szent Efrém Férfikar**, akik sokadszorra vendégszerepelnek az Új Színházban. A V4 Sounds – Európa hangjai című műsoruk egy csokrot nyújtott át a közép-európai népek leghíresebb zeneszerzőinek nem túl ismert vallásos, szakrális- és népdalaiból. Olyan férfikari feldolgozásokat ismerhettünk meg, amelyeket eddig soha. A magyar, cseh lengyel és szlovák hangzásban találtunk hasonlókat és különbözőket.

A francia **Miquéq Montanaro** neve nem ismeretlen a magyar közönség számára, mint az okszitán vagy okszcitán népzenei hagyományok őrzője és kortárs zeneszerző, aki folyton kísérleteket, zenei kalandokat keres. Több mint húsz éve járja Európát változatos műsoraival. Ilyen zenei kalandozása most a fesztiválra hozott **Ki** című előadása. A sok-hangszeres művész fiával, Baltazzal lépett fel, akinek édesanyja magyar. Baltazar Montanaro hegedűvirtuóz, míg Miquéq Montanaro, a hagyományos dob-furulyás kíséretet szolgáltatva fia játékához, mely így tökéletesen okszitán hagyomány. Montanaro Sebő Ferencsel, Kobzos Kiss Tamással, Vujicsiccsal és a Ghymessel is dolgozott már, tanulmányozva a magyar és az európai népzene.

Állandó témánk: a keresztény Európa sorsán való aggodás. Ahogyan a néhai Robert Schumann luxemburgi születésű német-francia politikus említette: „Az egyesült Európa vagy keresztény lesz, vagy nem is lesz.” Intő szavait és a jelen helyzetet összevetve, keresve sem találtunk volna szebb és pontosabb „eposzt”, mint amelyet Herczeg Ferenc: Bizánc című színműve fest le. Megrázóan aktuális, kijózanítóan riasztó képet ábrázol a kereszténység elpusztulásáról, az oszmán birodalom győzedelmeskedéséről.

Háború a témája és a magyarság történelmi sorsa, de már a nemzetiségek szemszögéből **Siposhegyi Péter: Halottak napjától virágvasárnapig** című drámának. Kosztolányi városának, Szabadkának igaz történetét dolgozza fel, lerohanástól a felszabadulásig, vagyis Halottak napjától virágvasárnapig a darab, két barát meséjében, akik ugyanabba a lányba lettek szerelmesek, mindez egy szabadkai polgár naplója alapján. Az események és a fájó következmények pedig mind valóságok.

Zserbótangó. Hogy egy édes-bús bulvár történet hogyan kerül az V. Keresztény Színházi Fesztivál programsorába? Ráadásul hogyan válik nyitóelőadássá? A válasz nagyon egyszerű és kézenfekvő. Ez egy olyan valós eseményeken alapuló mese, amely hitről, reményről és szeretetről szól. Mások megértéséről és elfogadásáról, összetartozásról és közösségvállalásról. Máris csupa keresztényi gondolat. Szinte lehetetlennek tűnik mai, rohanó világunkban, de mivel csupa megtörtént eseményen alapszik, igaz történetté kerekedik. Olyan típustörténet ez, amihez hasonlót mindenki ismer. Két olyan színésznőről szól, akik hittel és kitartással végigdolgozták az életüket, hol több, hol kevesebb sikerrel és most közös színészotthonbeli elhelyezésükre várnak. Ez a két női karakter olyan mértékű jellemfejlődésen megy keresztül, amely csodaszámba megy világunkban. Erős hitük példa lehet minden néző számára.

Kulcsár Lajos: Zserbótangó

A celebek korát éljük, a sztárok botrányaitól hangos a sajtó. A színházaknak a legjobb reklám, ha címlapra kerül egy-egy művésze. Nincs érdekesebb és hálásabb téma a közönség számára, mint belekukucskálni a színházat csinálók, a híres emberek, a színészek életébe, mindennapjaiba. Azok, akik az életet eljártassák, utánozzák estéről estére a színpadon ugyanúgy hétköznapi emberek, mint más, akik különböző, nem előadó művészettel foglalkozó hivatásokban keresik a kenyerüket. Ugyanúgy sorban állnak a hivatalokban, a boltban, a postán, ugyanúgy befizetik a csekkjeit, és épp úgy aggasztja őket a jövő, a megélhetés, mint a többi hétköznapi embert. De a civil életében a színész is a megértést és a szeretetet keresi. A siker azonban keserű kenyér, a dicsőséges pálya kísérője sokszor a magány. Hiszen az esti, hétvégi próbáknak és előadásoknak ára van, egy nem színházi ember számára, aki társra vágyik, nehezen érhető és még nehezebben vállalható az ezzel járó áldozat. Ez a hangulat már megelőlegezi egy édes-bús történet lehetőségét.

Két ismert és közkedvelt színésznő kelti életre a Zserbótangó színésznőit. Esztergályos Cecília és Tordai Teri két olyan emblemikus művésznő, akik színházi, sorozat- és filmszerepeik alapján méltán lopták be magukat a közönség szívébe. Nem csoda, hogy a nemzet elismeréseként, a publikum szeretetét és háláját

kifejezve, idén, Kossuth-díjjal tüntették ki őket. Mintha róluk szólna a Zserbótangó története. Azonban a darab eredeti ötletadója Fodor Zsóka művész nő volt, aki játszotta is a darabot pár évadon át Békéscsabán. A budapesti bemutatóhoz egy kicsit átdolgoztuk a szövegek könyvet megtartva annak tartalmi és értelmi irányait, lényegét, de fontosnak tartottuk a darab spirituális vonulatát és a történet maradéktalan feloldását. A harmadik szereplő Bordán Irén, a főbélő, kicsit fajsúlyosabb szerephez jut, mint az eredeti elképzelésben.

Három kacagtatóan és elgondolkodtatóan gazdag idősebb női szerep alkotja a darabot. Kulcsár Lajos, a szerző, - színészként -, jól ismeri a közönség számára elzárt, a csillogás mögött fájdalmas küzdelmekkel és igazságokkal teli színház világát. Ráadásul az előadás rendezője is színész, Dörner György igazgató, aki finom gondossággal árnyalja a karakterei színezését, a gyors hangulatváltásokat. Az előadás zenéjét, a Zserbótangót is ő szerezte.

A történet két nyugalmazott színésznő (egy komika és egy tragika) összetalálkozása, akik egy közös albertbe kényszerülnek egy kis időre, amíg elhelyezésüket várják egy színházban. A harmadik szereplő, a szigorú, földhözragadt főbélő, aki szintén színésznői ambíciókat táplált egykor.

A két színésznő először rivalizálni kezd egymással (ahogyan ez az életben is lenni szokott), majd lassan megértik és megszeretik egymást. Az egymásra utaltság, az egymásra találás és a mély emberi érzések olyan példája ez, mellyel feltétlenül találkozni kell a közönségének. A fordulatot Kamilla, a komika halálos betegségének kiderülése okozza. A történet kifizetése homályban marad, az előadás feloldáshoz vezet, de a megoldást a nézőnek kell kitalálnia.

A lebilincselő történet tele van humorral, sok bennfentes szakmai viccel és anekdotával, élvezetes és nagy ívű szerepformálási lehetőséggel, tökéletes „jutalomjáték” mindhárom szereplő számára. A cselekménye „oknyomozásszerűen” bomlik ki, akár egy krimi, így izgalmas, tanulságos és önfeledt színházi élményre számíthatunk. Használva a „színház a színházban” teljes tárházát.

Esztergályos Cecília zseniális komikai tudásával örvendeztethet meg bennünket, clown-sága újabb fejezeteit csodálhatjuk, míg Tordai Teri drámai ereje, intelligenciája csillan meg, Bordán Irén pedig mutathat egy kicsit ebből is, egy kicsit abból is. A virtuóz játék szórakoztató perci folyamán az események, elkerülhetetlen, sorsszerűen tragikus konklúzióban torkollnak. A tragikomédia gondolkodnivalóval bocsát haza: Vajon elég jól működnek-e emberei kapcsolataink? Mennyire őszinték a barátságaink? Mit tennénk meg egymásért? Van-e bennünk annyi szeretet, ami átsegíthet egy betegségen a halál felé?

A legtöbb, amit egy színházi előadás adhat, ha egy szép, szerethető, emberi történettel engedi a nézőt útra, amely elszórakoztat és elgondolkodtat.

Herczeg Ferenc: Bizánc

Herczeg Ferenc egyik legtöbbet játszott, mesterien szerkesztett történelmi színműve 1453. május 29-én zajlik, Konstantinápolyban, a keleti keresztény birodalom központjában, azon a napon, amikor a város, s vele a birodalom elbukik.

A világtól elvonult Konstantin császár és a világot a saját hasonlatosságára formáló Mohamed, török szultán közt folyik a harc a hatalomért. Vajon miért esik el, miért válik a mohamedán invázió martalékává a keresztény birodalom? Az erőszakos betolakodókkal szemben kevésnek bizonyul a megbocsátást hirdető keresztény kultúra? A történelem ismétli önmagát; párhuzamos helyzeteket teremt, hiszen ma is ezt a veszélyhelyzetet éljük újra.

A bizánci birodalom végjátéka ez, ahol mindenki, aki meg akarja menteni az életét, az új uralkodó, Mohamed mellé áll. A mohamedán haderő azonban oly sikeres, hogy elpusztít mindent, ami a régi kultúrából marad, legyen az ember, tárgy, vagy vallási kegyhely. Két politikai rendszer és hitvilág összeütközése zajlik, melyből nem lehet tudni, hosszú távon ki kerül ki győztesen: a régi, vagy az új, a hangos, vagy a néma, az erőszakos, vagy a belenyugvó.

Herczeg Ferenc egyik legtöbbet játszott, mesterien szerkesztett történelmi színműve 1453. május 29-én játszódik, Konstantinápolyban. A görög drámákból örökölt tér-idő és cselekmény egységét betartva, egy nap alatt történik meg minden lényeges, egy helyen, a császári palotában.

A világtól elvonult Konstantin császár és a világot a saját hasonlatosságára formáló Mohamed, török szultán közt folyik a harc a hatalomért.

Ez az átmeneti korszak lehetőséget teremt arra, hogy hősök szülessenek, kiváló színpadi karakterek, mint Iréne császárné, Lala Kalil, Spiridion és Demeter, vagy Giovanni.

A bizánci kultúra végjátéka ez, ahol mindenki, aki meg akarja menteni az életét, az új uralkodó, Mohamed mellé állhatna; akinek csapatai azonban elpusztítanak mindent, ami a régi kultúrából marad, legyen az ember, tárgy, vagy vallási kegyhely. Két politikai rendszer, vallás és hit összeütközése zajlik, melyből nem lehet tudni, ki kerül ki győztesen: a régi, vagy az új, a hangos, vagy a néma, az erőszakos, vagy a belenyugvó.

Nagy Viktor rendezésében mindez egy modern vízió Európa jövőjéről, már a nyitányban felhangzik Beethoven IX. szimfóniája, melyet kezdetben Spiridion főkamrás, majd a darab végén a törökök küldöttje, Lala Kalil hallgat, szimbolikusan jelezve, hogy a hatalomátvétel és a kulturális csere megtörtént.

Mind a díszlet, mind a jelmezek azt jelzik, hogy a mában vagyunk, a díszlet egy nagy lépcső, valamint lepusztult, kiüresedett terek, a jelmezek is azt sugallják, háborús körülmények uralkodnak, alig maradt meg valami a császári pompából. Herczeg Ferenc szecessziós szövege azonban visszavezet minket a XV. századba, abba a korba, amikor a pompa, a luxus, a nagy érzelmek és ideálok még elevenen éltek. Konstantin császár nincs tisztában az erőviszonyokkal, hiszen halálba küldi a török követet és nem áll szándékában megegyezni velük. Ennek következményeképp Mohamed és emberei a teljes polgári lakosságot legyilkolják, nem menekülhet a császári udvar sem. Iréne császárné nagy naivitással várja a török uralkodót, azt remélvén, hogy az majd beveszi háremébe és megmenekülhet, imponál neki Mohamed férfiassága, legalábbis annak híre, mivel csak hírből ismeri a szultánt. De ezek a remények is porrá foszlanak, amikor megérkezik a török had, akik legyőzhetetlen túlerőben vannak. Nagy Viktor találmánya, hogy Herma figuráját

halálangyallá változtatta át, aki mindvégig ott lebeg, Konstantin „feje felett”, mint a végzet, az utolsó színben, amikor a törökök megjelennek és mindenkit legyilkolnak, angyalszárnyakkal repked a palota oszlopai között. Az előadás végkifejlete igen sötét képet fest, nincs feloldozás, sem felemelkedés, sem jövőbe mutató szál, nincs egyetlen túlélő sem, csak a győztesek a romok fölött.

Kiváló színészi alakításoknak lehetünk tanúi, Gregor Bernadett méltósággal játssza az okos császárnőt, akiben erőfölény és ridegség van férjével szemben, házasságuk korántsem tökéletes, ebből fakadóan mindketten frusztráltakká váltak. Viczián Ottó alakításában fellelhető az irónia, de a resignáció is, nagy amplitúdóval dolgozik, alakítása rendkívül energikus, méltóképpen mutatja be az intellektuális, tépelődő hőst, akit a történelem olyan feladattal bízott meg, melyhez az ereje kevésnek bizonyul. Remek színészi alakítást nyújt még Szakács Tibor, aki kiválóan játssza Giovannit, a genovai zsoldost, hősiességével, okosságával és bátorságával felülemelkedik a fülledt konstantinápolyi viszonyokon és az udvar intrikáin. A fiatal színészek közül Orosz Csenge emelkedik ki, aki a Kaposvári Egyetem Művészeti Karának hallgatója, Zenóbia udvarhölgy szerepében.

Tersánszky Józsi Jenő: A kegyelmesasszony portréja

Az Új Színház másodszer választ Tersánszky darabot repertoárjába, hiszen a közönség igényes szórakoztatása (szórakoztatva nevelése) éppen olyan szent célunk, mint a komoly drámai darabok problematikáinak megismertetése. A varázslatos Kakuk Marci írója több mint két tucat szórakoztató színművet, jelenetet is írt. Jókai és Krúdy óta a magyar irodalom legtermékenyebb szerzője. A humor és a bölcsesség szabad szájú satíráiban, vidám szerelmi tárgyú jeleneteiben éppúgy buzog, mint regényeiben. Tersánszky fura figura volt, küllemre is, olyan, mintha saját regényeiből bújott volna elő, művészi szinten játszott gitáron és fuvolán, miközben szinte minden hangszerhez értett. Ha épp nem volt pénze elment zenebohócnak is. Bárkinek az utcán szívesen kifejtette véleményét a fennálló rendszerről, hírhedt alakja volt a kocsmák és kávéházak esti közönségének. Ma úgy hívnánk igazi életművész volt. Ez a pikírt, életimádó figura arra vetemedett, hogy az időben visszamenve, írjon egy maró gúnnnyal, társadalom- és művészetkritikával átítatott vígjátékot, amelyben azért a művészet értéke és a szerelem végül a helyére, vagyis a piederstálra kerül.

A kegyelmesasszony portréja egy könnyed, franciás vígjáték erős satírával, maró gúnnnyal, vagyis nagyon is magyar jellegzetességekkel rendelkezik, amely Tersánszky halála után (1969) jelent meg a Magvető kiadó gondozásában 1971-ben, vígjátéki, tehát színpadi formában. A meséjét azonban, visszadatálva, a 20-as, 30-as évekbe helyezi.

A történet Hautfresser fotóműtermében kezdődik, amely éppen most avanszál galériává. Az üzlet, ami eddig a fényképek készítésével, kidolgozásával, nagyításával és a fotókról másolt képeslap méretű akvarellek készítésével foglalkozott, most festmények árulására és kiállítására vállalkozik. A tulajdonos, Hautfresser (Lux Ádám) egy könyörtelen üzletember, aki csak a bevételt nézi, inkább kelendőbb, divatos, de értéknélküli képeket árulna. Lánya, Olga (Nemes Wanda) a képzőművészet megszállottja, magas presztízsű kritikai lapokat olvas, számon tartja a kortárs művészet remekeit és remek képviselőit. (Úgy is mondhatnánk, hogy egy kissé sznob.) Ő szívesebben árulná, a komolyabb művészek képeit. Apja azzal a

művészetfilozófiai kritikával érvel, hogy: „Honnan veszünk (az új képekhez) előkelőbb embereket?” Azonban egy nap beállít a boltba egy tehetséges, de éhező zseni, Dulder-Tűró Ákos (Viczián Ottó), azzal a feltett szándékkal, hogy képet ad el. Megjelenik a háztulajdonos Tsitszeriborcho bárónő (Timkó Eszter) és lánya, Lenke (Orosz Csenge), akinek a szoknyavadász Thorhafái (Szakács Tibor) államtitkár udvarol. Sajnos, Lola (Gregor Bernadett), a festő felesége is arra téved. Így a bonyodalom kellős közepén vagyunk. Thorhafáinak megtetszik Lola, Lola pedig lehetőséget lát, hogy megszabadítsa magát a férjétől. Arnold (Vass György), az epés alkalmazott féltékeny Dulderre, mert nemcsak a képek másolását veszi el tőle, hanem Olga bizalmát is. Thorhafáiból minden vízek minisztere lesz idő közben, Lola inflagrantit szervez, így kegyelmesasszonnyá lesz. Az asszony megy, a háztulajdonos báróné pedig bosszút esküszik hoppon maradt lánya miatt. Dulder képeit árulni kezdi az újdonsült galéria. Megérkezik az éjvölgyi leányintézet igazgatója, Botos (Csurka László), a felesége (Brunner Márta) és Négyessy grófnő (Bordán Irén), az intézetnek szerveznek kiállítást. Előkerül Dulder első alkotása, abból az időből, amikor a felesége még modellként kereste a kenyerét. A kép, egy teljesen meglepő, szinte kubista festmény, kitekert végtagokkal az asztalon táncoló meztelen hölgyet mintáz, kopasz fénylő férfifejek koszorújában, akik rendkívüli figyelemmel kísérik, mi több: éhes szemekkel kísérik a produkcióját. A képnek csak egy hibája van, hogy teljesen felismerhető rajta a kegyelmesasszony arca. Elkezdődik a licit a képre a bárónő és Lola között, Olga vezényletével, aki nemcsak Lolán akar férje miatt bosszút állni, hanem Duldernek is meg akarja szerezni az őt illető árat, vagyis a művészete értékét. Ez szerelme jele.

A rendezés (Csiszár Imre) a vaudville-k és némafilmek világába kalauzol minket. A burleszk teljes tárházát untig kimerítő, eltúlzott, tipizált mozgás határozza meg a játékmódot. A nevek beszélő nevek, a karakterek elnagyoltak, a figurák szélsőségesek, a darab rendkívül színész-centrikus és a jóízű komédiázás összes elemét igyekszik felvonultatni. Színészfürdő, jutalomjáték ez, színésznek és nézőnek egyaránt. A zene a 20-as, 30-as évek ragtime-ja, a némafilmek jellegzetes zongorás kísérete. A díszlet a forgóra kerül, így az első és záró kép közötti szobabelső könnyen átdíszíthető egymás után. A jelmezek és díszletek szépen kiállítottak, aprólékosak, és ami a legfontosabb korhűek, hiszen egy korabeli és egy mai inlagranti mechanizmusa merőben más. Az előbbi megesése esetén a nagyságos asszonyt feleségül kell venni, jelen esetben kegyelmesasszonnyá kell tenni!

Bár a rendezés jöttányit sem enged a formából az egész előadást a színészek fogyhatatlan energiáira bízva, és hagyja előcsillogni a tehetségeket. Nemes Wanda szélvészfélegként söpri végig az előadást, magával ragadva nézőt és partnert egyaránt, végigszerepelve, végigtáncolva, végigbeszélve a két felvonást. Vass György játékoságával, nagy váltásaival, temperamentumosságával „tarol” és könnyekig kacagtat. Lux Ádám, a komoly üzletember zártságától a mulatságos kisemberig mutat gazdag palettát. Viczián Ottó alakítása árnyalt, még kis mozgásterű karakteréből is fölényes főszereplőt formál. Gregor Bernadett, a címszereplő, sok színnel alakítja a számító és felkapaszkodni vágyó kegyelmesasszonyt, úgy, hogy mer ellenszenvenné is válni. Szakács Tibor könnyeden komédiázik, mint fedhetetlen, komoly úr, és mint nagyon is esendő ember. A kis szerepek alakítói is kitesznek magukért, hiszen olyat és olyan nagyon jól játszanak, amelyeket talán nem is láttunk még tőlük, így kedves meglepetéssel dicsérhetőek például: Bordán Irén, Timkó Eszter, Orosz Csenge, Csurka László...

A közönség önfeledt nevetéssel és tapssal hálálja estéről-estére meg.

Csukás István: A nagy Ho-ho-ho-horgász télen-nyáron

Már önmagában véve is nagy presztízsnövelés, bizalom és megtiszteltetés egy budapesti színház számára, ha egy olyan kaliberű író, mint Csukás István, aki a gyermek- és ifjúsági irodalom koronázatlan királya, engedélyt ad egy regényének adaptálására, színrevitelére. Már Csukás neve sikert ígér. Sőt még részt is vesz a közös „játékban”, olyan kedvvel, ötletáradattal és odaadással, amilyen csak a legnagyobbak alázatára, szeretetére jellemző. Az Új Színház nem győzi hálóját kifejezni Csukás István Kossuth-díjas írónak, aki nemcsak 'lektorálta' a színpadi változatot, de a dalszövegek megírását is 'elkérte' és egy közös ötlet kapcsán, - hangjával is - szerepel az elkészült előadásban (így megörökíthettük azt, és előadásról-előadásra velünk van).

„Mert horgászni csak jókedvvel és derűs szívvel lehet”. Ez lett az előadás tételmondata és lett az „összetartás” jelszava. (Szerzői megjegyzés: Összetartás: a színpadra lépés előtt a színészek, alkotók, résztvevők összegyűlnek, és egy, a darabból kiragadott mottóval biztatják egymást a közös munkára, energiát adnak át egymásnak és biztosítják egymást, egymás és a közös cél szeretetéről, sikeréről. Nagyon szép színházi szokás ez, csak bizonyos „kegyelmi” állapotokban jön létre, válik hagyománnyá.) De mit is közvetít ez a mondat? Azt, hogy sikeresen színházat csinálni /de bármi mást is az életben/ csak szeretettel, tiszta szívvel lehet. Ez a darab legfőbb üzenete.

Csukás István (82 éves), a Nemzet Művésze címmel kitüntetett, Kossuth-díjas magyar költő, író, forgatókönyvíró, a Digitális Irodalmi Akadémia tagja. Generációk nőttek fel humorán, élet-, felnőtt- és gyerekszeretén, derűjén és játékosságán. Olyan pontosan látja a világ jelenségeit, olyan műveltséggel és finomsággal viccel, olyan ismerettel és szeretettel jellemez, és titokban a jóra, szépre, érdemesre tanít, hogy játéknak fogható fel az általa kialakított miliő, játszótérre válik az egész világ. A szerethető karakterek: A Süsü, a sárkányból, a Pompom meséből, a Mirr-Murr kalandjaiból, a Pintyőke cirkusz világszámából, A keménykalap és krumpliorrból, A kiscsacsi kalandjaiból, A legkisebb ugrifülesből vagy az Ágacskából... (és még hosszú a sor!), mind a szeretet és az elfogadást keresik, rafináltak, vagy egyszerűek, mindenesetre meghatóan bűbajosak. Csukás István meséi olyan mesék, amik nem mesék, komolyan és jól szerkesztve komponált történetek, melyeken a felnőttek éppúgy szórakoznak olvasásuk, nézésük közben, mint a gyerekek, hiszen a gyerekeket pont olyan komolyan kezeli (felnőttként), mint szüleiket (akiket pedig visszaenged a gyermekkorba). Talán ez Csukás István a titka. És a feltétel nélküli szeretet.

A nagy Ho-ho-ho-horgász történetét négy kötetben olvashatjuk, ismert a közkedvelt rajzfilm is, Balázs Péter és Mikó István kiváló szinkronhangjával (Sajdik József rajzaival). És szerintem, már együtt dúdoljuk a főcímdalt a 100 Folk Celsiustól: „Ha itt a nyár, ugye komám...” A jólelkű horgász megindító történeteiből egy sajátos szempontok alapján kialakított adaptációt készített az Új Színház, mely, mint új kortárs magyar dráma is felfogható. Ebben az értelemben ősbemutató készül. A darab érdekessége, hogy Csukás István teljes szabadkezet adott a színpadi változat kialakításában, csupán néhány kritikai észrevételt osztott meg velünk, melyet

boldogan fogadtunk meg, és kérte, hogy a dalszövegeket ő írhasa meg. A magyar szólás-mondást követő címmel ellentétben a nyári kalandokkal kezdődnek a Nagy Horgász és a Főkukac összefűzött meséi, és a téllal zárulnak, pontosabban a szeretet ünnepével, a karácsonnyal.

Az epizódok láncot alkotnak, egymásnak adják át a „szót”, a nyár legszebb kalandjairól. A csalfinta csalitól, Az éjszakai horgászaton és a Titokzatos békaemberen át, a Virágcsokor a horgászbeton című meséig, úgy, hogy közben megtalálják egymást Horgász és Főkukac és jól megjegyezzük, hogy „Reszkesettek halacsák!”. Persze, az is kiderül, hogy a horgász egy tiszta, jólelkű lény és a horgászat nem halgyilkosság, hanem sport, mert a halat mindig visszadobja a folyóba. A tél a semmittevés, a napfénytelenység, a boldogtalanság és az unalom időszaka. Egy horgász kell hozzá, akinek a feje tele van ésszel, hogy olyan trükköket fundáljon ki, amivel a legmélyebb unalmat és depressziót is el lehet űzni. És ez a horgászat! Fürdőkádban, a piacon, párnákkal, ellopott hallal és fagyasztott hallal. Fő a kaland! A sok tűrés és csel jutalma a karácsonyi hal, amit megkapnak játszani, horgászni a fürdőkádban. De mi lesz a karácsonyi vacsora?: Mi más, mint a bejgli!

Kacagató, szinte abszurd helyzetek, jellemkomikum, vicces, a jelenre utaló kiszólások, változatos karakterek (még a halak is egyénítettek) képezik a darab humortárát. Erősen követve és sűrítve Csukás regényeit, szövegeit.

Az adaptációt Kökényessy Ági, a darab rendezője, és Bártfay Rita, dramaturg közösen készítették nagy gonddal. A mesék közül azok váltak színpadra alkalmazhatóakká, amelyeket technikailag a színház kivitelezni tudott. Más a regény és pláne más a rajzfilm műfaja.

Léteznek a Horgásznak futó báb- és amatőrszínházi feldolgozásai (melyekkel Csukás István nem elégedett), de azok csak a nyári epizódok egyes momentumait fűzik össze, jobb-rosszabb minőségben. Legközelebb az új színházi változathoz az ismert rajzfilm áll, úgy, hogy azt egyáltalán nem vettük alapul. Viszont a színpadi adaptációban mindkét felvonásában több epizódot összedolgoztunk és folytatólagos, kerek történeté gyúrtunk, néhol bővítettünk, Csukás szövegeinek sűrítésével, szándékainak maximális szem előtt tartásával.

A megvalósításban a rajzfilm evidenciái újabb, megoldásra váró problémákat eredményeztek. Például a méretkülönbségek kérdését. Matyi Ágota díszlet- és jelmeztervező kiválóan uralta: a halak-, kukac-, macska-, kutya-, holló-, emberarányokat. A halak preparált szivacsteste, a Főkukac jellegzetes haja és gyűrűi, a piaci árusok jellemábrázoló megjelenése, valamint a Horgász téli és nyári ruhája, kalapja, megannyi lelemény sziporkázása (a Sajdik illusztrációk figyelembevételével!). A díszlet, karikaturisztikusan elrajzolt, ötlettel és harsogó színnel teli álomvilág, (egy horgász szerint) ideális miliő, művészi megfogalmazása. A háttérvetítésben a rajzolt és a valós világ észrevétlenül vegyül és szervül az animáció segítségével. A pazar látvány tökéletesen visszaadja és továbbgondolja a Horgász történeteit, még kézzelfoghatóbbá téve és közelebb hozva azokat.

A rajzfilm, mint előzmény, olyan technikai nehézségek leküzdésére ösztönzött bennünket, mint a repülés megoldása. A horgászat menete ugyanis, hogy a Horgász a Főkukacra csatolja az övet, amely a zsinór végére van erősítve és a vízbe dobja. Ez színpadi megfogalmazásban csak reptetéssel lehetséges. Az alpintechnika munkaigényes, de nagyon látványos elem a színpadon. Gondos tervezést, pontos számításokat és aprólékos kidolgozást követelt meg használoitól a biztonság érdekében. Ennek segítségével tud a Horgász is a víz alatt úszni, lebegni. Mulatságos percekét pedig akkor szerez, amikor túl- vagy az ellenkező irányba dobja

a csalit. Valamint a holló nézőtér felett való átrepülését is reptetéssel oldjuk meg az előadásban, meglepetést és örömet szerezve, a közönségnek.

Egy prózai színház számára mindig nagy kihívás és kaland, ha az előadás zenei betéteket, koreografált mozgást és éneklést is tartalmaz. (koreográfus: Ullmann Krisztina, a híres slágergyáros-zeneszerző, Ullmann Ottó és a neves balettmester Igaz Luci lánya).

Nagy felfedezés számunkra, hogy színészeink, milyen jól énekelnek, milyen könnyen tanulnak táncokat, és milyen remekül adják mindezt elő. Az ilyen típusú próbafolyamatokat nagyon meg szokták nyújtani az ének- és tánc-korrepetíciók, amit jelen esetben a szokásosnál gyorsabban abszolváltak művészeink. Az előadás érdekessége, hogy Dörner György, az Új Színház igazgatója szerezte a zenéjét (mind a tíz számot), mely művészi stílusparódiák sorozata. Mosolyra fakasztja a nézőket, a slágerek fülbe mászóak, könnyedek, megjegyezhetőek. A szöveg fordulatos, szituatív, tanulságos és mulatságos vagyis: 100%-ban Csukás.

Kacagató és dramaturgiai fontosságú elemei az előadásnak: a hangok. A humoros és illúziókeltő effekteken és zörejeken kívül megjelenik még az előadásban: a Szúnyog hangja, a Feleség hangja, a Kishal hangja és az Író hangja is. A Szúnyog, beszélő szereplő, de méreténél fogva nem látható, Király Orsolya kölcsönözte a hangját a figurának. A Feleség „szinkronhangja” Esztergályos Cecília, játékossággal, kiváló stílusérzékkel, bájjal és jó kedvvel alakítja, a fenyegető, felnőtt világot ábrázoló karaktert. Izgalmas színfolt, remek ellenpont.

A Kishal egy misztikus figura, aki azért került az előadásba, mert annyira szerettük a két regény leírásait, Csukás István jellemzéseit, hogy sajnáltuk volna nem megjeleníteni őket a darabban. Így kitaláltunk egy afféle mesélőt, egy hal-archetípust, aki a II. felvonásban meg is születik, és mint báb szerepli végig az előadást, a hangját pedig Kökényessy Ágától kölcsönzi. Az Író hangja, amolyan Úr hangja, a mese világának a megteremtője, Csukás István maga.

A rendezés jobbára színész-centrikus. Incze József egy az egyben a Nagy Ho-ho-ho-horgászt hozza, mind külalakjában, mind esetlen, szerethető figurájában, akit játszik. Olyan férfit, aki akkor is győz, ha elügyetlenkedett helyzetek során van túl, mégis fel tud állni győztesként mindig, minden szituációban. Incze József vállán nyugszik az előadás, aki ennek ellenére könnyedén végigegyensúlyoz a nem is rögnélküli úton; énekel, táncol, elgondolkodtat és komédiázik.

A Főkukac, Papp Csaba, egy nagyon tehetséges fiatal színész, a Pesti Magyar Színház végzős növendéke, az Új Színház felfedezettje. Nemcsak színészi képességeivel, szimpatikusságával, akrobatikus tudásával, de magassága miatt is a szerepre született.

ifj. Jászai László négy szerepet is játszik az előadásban, négy különböző karaktert: Béka, Harcsa, Krumpliárus és Macska, mindegyikben lubickol és brillírozik. Négy hal is szerepet kapott. Mind a négy figura egyénített embertípusról vett mintát, olyan tipikus alakok, mint a commedia dell' arte ismert jellemei. Király Orsolya, Incze Máté és Darányi Ádám alakítják. Érdemes a nevüket megjegyezni. A Halak énekelnek, táncolnak és opponálnak a Horgással. A negyedik Hal: Csurka László, aki örömmel vállalta a felkérést, az Öreg hal szerepére. Erős színpadi jelenléte, tiszteletet parancsoló profizmusa emeli az előadás fényét. Vele együtt három Kossuth-díjas művész közreműködött az előadásban (Esztergályos Cecíliát és Csukás Istvánt követve). A vállalkozás komolyságát talán ez is alátámasztja, hogy ilyen nagy művészek részt vesznek benne csupa játékossággal és örömmel.

Az előadást elsősorban családoknak szántuk, komolyan véve, hogy a gyerekekkel együtt a felnőtteknek is örömet és szórakozást nyújtson a produkció, hiszen a felnőtt korosztálynak is alapélmény volt A Nagy Ho-ho-ho-horgász története, vagy a regény, vagy a rajzfilm formájában. Csukás István szövegei kiválóan alkalmasak arra, hogy nemcsak a gyerekeket, de a szülőket is vidámságra, derűre bírják. A mosolygó és meghatott arcokat látva a nézőtérben elérte a színdarab a célját. Sőt, még az ügyetlenkedő horgászok is kacagva magukra ismernek. A legutóbbi előadás végén háromszor tapsolta vissza a közönség a Horgász-indulót (Pethő Zsolt- Csukás István szerzeményét) melyet önfeledten, az előadásban fellépő a művészekkel végigénekeltek. Így azt gondoljuk, hogy a darab csak most indul diadalútjára, nem is csoda, hiszen olyan zsigeri mondanivalót, üzenetet hordoz, mint az elfogadás és a szeretet. Manapság erre van a legnagyobb szükség.

A darab a Katona József Pályázaton a harmadik legjobb kortárs magyar drámaként szerepelt, így talán érthető az este 7 órás bemutató igénye. Csukás István művészetében az a gyönyörű, hogy a gyerekeket, és a gyerekek világát nagyon komolyan veszi, míg a felnőtteket hagyja visszanosztalgítani a gyermekkor romlatlan, csínyekkel teli, huncut világába. Ezt képviseli ez az előadás.

Zárszóként a **táj- és vendég előadásokról** a 2018-as évben: Az Újszínház nemcsak a falain belül szereti teljesíteni kötelességét, hanem szívesen tesz eleget más városok, kultúrházak, más színházak meghívásainak is. Nagy öröm számunkra, hogy kíváncsiak ránk, ez számunkra misszió, hogy ahol nincs állandó színház, olyan térségekbe is el tudjuk vinni a kultúrát, a szép magyar szót. Még akkor is, ha néha nehézséget és nagy feladatot is ró a színházra a darabok utaztatása. Februárban Móricz Zsigmond: Nem élhetek muzsikaszó nélkül című előadásunkkal vendégszerepeltünk Szekszárdon, március 6-án a Hangemberek vitte el a szinkron világát Lendvára. Augusztusban két előadást tartva (20-án és 21-én) Kolozsvárra utazott Szőke István Atilla-Ökrös Csaba: Országjáró Mátyás király című verses mesénk. Jókai Mór: A bolondok grófja című vígjátékunk Pakson szórakoztatta a közönséget, november 29-én pedig Szerb Antal: Ex (VII. Olivér) című zenés vígjátékunk mulattatta az egrai közönséget. December 11-énj Paksra utazott a Zserbótangó.

A színházak közötti jó kapcsolat ápolását is szem előtt tartva örömmel hívtuk meg az egrai Gárdonyi Géza Színház Tóték előadását, Blaskó Balázs rendezésében. Örkény István abszurd tragikomédiáját november 24-én tekinthette meg a budapesti közönség az Újszínházban.

Üzleti jelentés

1. A Nonprofit Kft. bevételeinek részletezése

	2017. év	2018. év
1.1. Közhasznú tevékenység bevétel	652.900 eFt	630.052 eFt
Támogatás	356.200 eFt	378.100 eFt
Nettó jegybevétel	103.307 eFt	118.667 eFt
Egyéb bevétel	193.016 eFt	133.283 eFt
Kamat	377 eFt	1 eFt
1.2. Vállalkozási tevékenység bevétele	13.460 eFt	12.889 eFt
Bérbeadás	6.722 eFt	2.838 eFt
Egyéb vállalkozási tevékenység	6.738 eFt	10.053 eFt
Összes bevétel	666.360 eFt	642.941 eFt

2. A Nonprofit Kft. költségei felhasználásának részletezése

2.1. Személyi jellegű ráfordítás	328.808 eFt	350.976 eFt
2.1.1. Bérköltség	266.185 eFt	283.818 eFt
- alkalmazottak bére	211.701 eFt	206.934 eFt
- készenléti, ügyeleti díja	27.153 eFt	39.104 eFt
- prémium, jutalom	3.906 eFt	13.330 eFt
- megbízási díjak	23.425 eFt	24.450 eFt

<u>2.1.2. Személyi jellegű egyéb kifizetések</u>	<u>6.058 eFt</u>	<u>11.055 eFt</u>
- utazási költségtérítés	2.282 e Ft	2.482 eFt
- betegszabadság	276 e Ft	423 eFt
- egyéb személyi jellegű kifizetés	4 e Ft	0 eFt
- jutalék	2.604 eFt	6.532 eFt
- jóléti, kulturális ktg.	521 e Ft	1.268 eFt
- táppénz	21 eFt	0 eFt
- foglalkozás eü. szolgálat	350 eFt	350 eFt
<u>2.1.3 Bérjárulékok</u>	<u>56.565 eFt</u>	<u>56.103 eFt</u>
- nyugdíj és egészségbiztosítási járulék	35.235 eFt	34.079 eFt
- egészségügyi hozzájárulás	312 eFt	337 eFt
- egyéb járulékok	21.018 eFt	21.687 eFt
<u>2.2. Anyagjellegű ráfordítás</u>	<u>286.628 eFt</u>	<u>240.853 eFt</u>
- anyagköltség (energia, fűtés, stb.)	33.935 eFt	37.962 eFt
anyagi (éven belül elhasználódó) eszközök költségei, díszlet-, jelmez-, kellék-, világítás, hangtechnika,		
- igénybevett szolgáltatási költségek, elábé	164.145 eFt	197.520 eFt
- biztosítási díjak, OTP költség	5.225 eFt	4.603 eFt
- közvetített szolgáltatás	83.323 eFt	768 e Ft.
<u>Értékcsökkenés (lineáris módszer)</u>	<u>38.259 eFt</u>	<u>34.328 eFt</u>
<u>Egyéb ráfordítás</u>	<u>10.890 eFt</u>	<u>15.241 eFt</u>
<u>Pénzügyi műveletek ráfordításai</u>		<u>6eFt</u>

Összes ráfordítás	664.585 eFt	641.404 eFt
--------------------------	--------------------	--------------------

---

Ehhez vállalkozási tevékenység ráfordításai:

Vállalkozási tevékenység ráfordítás	376 eFt	573 eFt
-------------------------------------	---------	---------

Ebből a vállalkozási tevékenységi anyag költség	105 eFt	195 eFt
---	---------	---------

Összes ráfordítás	664.961 eFt	641.976 eFt
--------------------------	--------------------	--------------------

Budapest, 2019. február 28.

Dörner György
ügyvezető igazgató